

בס"ד. אור ליום ב' פ' נצ"ו, ח"י אלול ה'תשמ"ב.

הנחת התי' בלתי מוגה

- 1) אחם נצבים היום כלים לפני הרי' אלקיכם גר'ו. ומבאר בזה רבינו הזקן (בעל יום ההולדת התי' אלול) בלקו"ח לפני ר"ה, ועוד זאת בדפוסק ה' ישנו רמז ליום ר"ה עצמו, שהרי נאמר בו אחם נצבים היום, וידוע מה דאי' בזהר', דהיומ' בתי"א היריעה קאי על ראש השנה, זה היום חולת מעשיך'. דבריו הם נצבים היום כלים גר' ראשיכם שבטיכם גר' מחוטב עציר עד שואב כמל, דפרט כאן הכתוב עשר מדריגות שישנם בעם ישראל, שכולם מתאספים להיות לאחדים באחד. וכולם נצבים לפני ה' גר', דענין נצבים הוא (כביאור כ"ק אדמו"ר הצוצ'ה) מלשון נצב שפירושו לשון ראש וקציר כמיש"ו מלך אין באדום נצב מלך, היינו שהם נצבים בחוקי גדול ביותר, וכך מובן גם ממה דאי' במדרש תנחומא ער"פ, מה היום מאיר כו' אף אחם כו'. וההדגשה בדבר היא, דאף שמדגיש בפסוק שישנו חילוק בלי ראשיכם כו' לשואב כמיל, היינו בין עשר הדריגות התי', חנה אעפ"י נצבים כולם וילאחדים כאחד, עד שהאחדות היא באופן דמבלי אצל ימנא ראש וסוף. היינו, שיש ב' דרגות בהאחדות. האי הוא מה שהראש צריך להרגל והרגל צריך להראש, דכל הדריגות צריכין זליז. והב' הוא מבלי אשר ימנא ראש וסוף. היינו, דלא רק שהראש והרגל מתאחדים אבל בכ"ז צדיק ניכר מהו הראש ומהו הסוף אלא למעלה מזה, כי שלא ימנא האדם ראש וסוף, היינו למעלה מחלוקת הדריגות. ועי"ז נצבים בראוי לפני הקב"ה, ובאופן שהם לאחדים כאחד עם הקב"ה, וזהו מה שר"ה התי' התשובה, כי בר"ה כללות נשמות ישראל תשובנה למקורם ושלשם ומסליים בלקו"ח שם את הפרק הראשון בהמאמר, וזהו דרך כלל".
- 2) וממשיך אח"כ בפרק ב' ואר דבר פשר כו' ומתו ענין החשובה כו', ביאר הכתוב אח"כ לענבר בברייתו כו".

היינו דענין המשורה הקשורה לר"ה היא באופן של ברייתו והענין (כהמשך הלקו"ח שם) כמו למשל שני אוהבים כו' שבורחים בריית בנייהם שלא תפסוק אהבתם כו', דכריחה הברית היא עיי' שנייהם עובדים בתוך גוף אחד להיות לאחדים. והיינו, דכשם שלפני שבתו את העגל (וכיו"ב) התי' הוא גוף אחד, וה' שכתורה לשנים אינו מבטל ענין זה, כך גם בענין הברייתו, שתוכנו הוא לעבד בלבד כברייתו בין המתרים שיהיו לגוף אחד וזהו לעבד בלבד את כל העובדים בין לאחדים כאחד עם הקב"ה, שהיה"ע דיבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אתה סלת'. ועי"ז הפריחה ברייתו נעשה גיה

הכתורה המלך ברייתו, כי הנה אמרו"ל מלך בלא עם כו', ולכן צריך לקב"ה ברייתו בין המלך והעם להיות לאחדים. כאחד עם הקב"ה. וזהו"ע, שמכתרים את הקב"ה למלך. וזהו גם אחד הטעמים שהבאנו בשם הרמ"ג על מצות תקיעת שופר ברייתו, משום שהכתרת המלך היא בהוצאות וקול שופר.

והנה ענין הברייתו בין הקב"ה לישראל שירר גם לנתניה ארץ ישראל לישראל, כמובן מהמשך הפרשה שלאה"ע. והענין הוא, כמבואר בלקו"ח תבואת עה"פס הינו התי' התי' אלקיר מצונו גר', דגם יום זה הוא ר"ה, ופסוק זה מתורב לפרשה שלפניו המסיימת ארץ זבת חלב ודבש, היינו ענין המניסה לארץ ישראל. כי יש עולם שנה ונפשו, וכמו שיש בתי' זה (דאית' ישראל. בעולם כו' יש בשנה, והו"ע ר"ה) וזה כולל גם ענין ארץ ברוחניות, דקאי על תושבי"ה, למבואר בתו"א בתחלתו עה"פס ארץ ארץ ארץ שמעי דבר ה', דג' נקראו ארץ ישראל ותושבי"ה ומצות.

והנה נתייל, שהכתרה נעשה עיי' תקיעת שופר. והענין הוא, דהנה כתיב² תקעו בחודש שופר וידועי תורת התעשי' והנה נת"ל ברייתו בין הקב"ה לישראל שירר גם לנתניה ארץ ישראל לישראל, כמובן מהמשך הפרשה שלאה"ע. והענין הוא, כמבואר בלקו"ח תבואת עה"פס הינו התי' התי' אלקיר מצונו גר', דגם יום זה הוא ר"ה, ופסוק זה מתורב לפרשה שלפניו המסיימת ארץ זבת חלב ודבש, היינו ענין המניסה לארץ ישראל. כי יש עולם שנה ונפשו, וכמו שיש בתי' זה (דאית' ישראל. בעולם כו' יש בשנה, והו"ע ר"ה) וזה כולל גם ענין ארץ ברוחניות, דקאי על תושבי"ה, למבואר בתו"א בתחלתו עה"פס ארץ ארץ ארץ שמעי דבר ה', דג' נקראו ארץ ישראל ותושבי"ה ומצות.

- 9) מהלים מז, ה. (10) ראה בתי' וישב לה, ל. שער היחוד והאמונה פי"ד. ובכ"מ. (11) ד"ה סד, א. לך, א. וראה לקו"ש ח"ד ע' 1354. (12) אבודרהם סדר תפילה ר"ה. וראה (13) ראה פורשתו ל, טז, כ. מא' ג. (14) שם כו, טז. (15) שם כו, טז. (16) ראה אוה"ח יחור ע' חתני (וש"י). (17) ראה לקו"ח תבוא שם. (18) א, ג. (19) ירמ"י כב, כט. (20) מהלים עה"פ ד. (21) ראה כש"ט סק"יט וסרנו"ו. וראה גם או"ח להתי"ם ובל"מ. לקו"ח פורשתו מז, א. אוה"ח פורשתו ע' א"רמא.

הנחת התי' בלתי מוגה

- 1) פורשתו כט, ט ואילך. (2) מז, א. (3) חוד"ה קללות שבתו"כ - מגילה לא, ב. טוש"ע או"ח סתכ"ח ס"ד. (4) תיב לב, ב. ח"ג רלא, א. וראה גם לקו"ח תבוא מא, ג. (5) תפילה מוסף דר"ה - ר"ה כז, א. (6) אוה"ח פורשתו ט"ע א"ר. (7) מ"א כב, מה. (8) לשון הלקו"ח שם.

על כל אחד מישראל שעמך כולם צדיקים²⁵, ועל כל אר"י מהם נאמר²⁶ נצור מטעי מעשה ידי להחפז, שהקב"ה מתפאר בהם, וכמו ש"א את הוי"ה האמרת גו' והוי"ה האמרת גו'. ומשום זה יהי' תיידוש מיוחד באופן הנכבד, דנוסף לזה שברא"י מקבלים כל ישראל מה טוב שמגיע להם (כ"ו) שהם ניזונים בדרוץ), שפע רב טוב הנראה והנהגה, והנה בגנוסף לזה מוסף הקב"ה לך הוי"ה הצדקה, כהנה וכהנה, עד למעלה ממדידת והגבלה, ומהי שנה טובה ומבורכה, למעלה ממדידה והגבלה, בכניי חיי ומזוני רווחי, ובכולם רווחי.

וענין זה נפעל (כנ"ל) בחודש אלול, שרר מנהג ישראל הוא לברך בשנה טובה מחלת חודש אלול. ועד שזה מביא למטה מעשרה ספחים את ביהמ"ק השלישי, שהוא עומד ותלוי למעלה²⁵, וצריכים רק להמשיכו למטה, בכניא משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה במהרה בימינו ממש. והי' ביום ההוא יתקע בשופר גדול²⁶, וקע בשופר גדול לחתנו, וכמו שמתפללים בכל יום, כי לישועת קוינו כל היום. ואין מקרא יוצא מיד פשוטי, שמקבלים פני משיח צדקנו, שנקרא ג"כ בשם מלך, מלכא משיחא, באופן הדרושה, והרועה נבלשוד פסק דין הרמב"ם, ומיד הז נגאלין, ובשמות ובוטב לבב.

* _____

(34) חבא כו, יז ואילך. (35) ראה תנחומא ס"פ פקודי. זח"א כה, א. ועוד. רש"י וחס' סוכה מא, סע"א. ר"ח ל. סע"ב. חוס' שבועות טו, רע"ב. (36) ישעי' כד, יג. (37) שבת סג, א. וש"נ. (38) בלק כג, כא. (39) הל' תשובה פ"ז ה"ה.

תנחת התי' בלתי מוגה

(בעל יום ההולדת דח"י אלול) דצריך להבי' מה שנאמר תקעו בחודש שופר, ולא נאמר תקעו שופר בחודש, ומבאר שהכוונה בזה היא בתידוש של שופר. וע"ז קיינה שילפ פועלים ענין של הידוש, ענין חדש גמלי. ומזה נובן, שהתפרת הקב"ה למלך ע"י תקי"ש היא באופן מיוחד, באופן של הידוש.

וזהו ג"כ המשך הכוונת, כי חוק לישראל הוא משפט לאלי יעקב, שהקב"ה נותן לכא"ו א מישראל בתיבה וחתמה טובה, ודק הוא ענין פרנסה גשמיית כמ"ש²² השריפה להם חוקים²³, כל אחד ואחד בהתכני כלל ישראל, ובטוב הנראה והנהגה, דכולם נכתבים ונחתמים מיד בספרן של צדיקים ישרים²⁴, דעמך כולם צדיקים²⁵, עוד בחודש אלול, והמנהג ישראל²⁶ אשר תורה הוא²⁷ שמר"ה אלול נהגין לכתוב להבי' באגרת אחרת, כתיבה וחתמה טובה, היינו שממשיכים זה עד לכתובה בפועל בעולם העשי, שהיה שנה טובה. וע"ז מקבלים מיד כתיבה וחתמה טובה לשנה טובה ומתקח שופר, באופן של תיבול. וכשם שהעבודה דר"ה היא תענו כו', כך גם הברכה - כי חוק ישראל משפט לאלי יעקב - נמשח מקורות חדישים, שהקב"ה מחדש עוד מקורות ברכה ושפע, ופוח צינורות חדישים, ונותן כלים חדישים, כידוע²⁸ הפירוש במ"ש²⁹ והוא יכלכל, שהקב"ה יתן גם את הכלים הדרושים לקבלת ברכתה של הקב"ה מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה. וכפתיחה הסליחות בפסוק³⁰ לך ה' הצדקה כו', דענין הצדקה אשר עם הצדקה דש הוי"ה השולט בחודש אלול, הן צא מאותיות אחרונות של הפסוק³¹ וצדקה תהי' לנו כו' ג' כ"ו. כי נוסף לזה³² מה שישראל יכולים להיות ידונים בדו"ע, כי הם מלאים מצוות כרימון³³, ויתירה מזו, עד שחורת אמת מעידה על -

על -

(22) משל ל, ה. (23) ראה לקו"ת ר"ה נד, ד. נה, ד. סה"ם תשי"ע, ב. ובכ"מ. וראה גם לקו"ת שם נט, ב. (24) ראה ר"ה טז, ב. (25) ישעי' ס, כא. (26) ראה מטה אפרים סתקפ"א ס"ט (מלקוטי מהר"י הל' ימים הנוראים). (27) ראה ירושלמי פסחים פ"ד ה"א. חוד"ה נפסל - מנחות כ, ב. ובכ"מ. (28) סה"ם תרפ"ה ע' כה. פלה הרמון וירא סב, ג (מאומ"ר תצ"צ בשם הגבשע"ש). (29) חתלים נה, כג. (30) דניאל ט, ז. (31) ואחנן ו, כה. (32) משנת חסידים מט' אלול פ"א. וראה גם לקולו"ת זח"א, ע' קעז. (33) ברכות נז, א. וש"נ.

תנחת התי' בלתי מוגה